

अथप्रश्नमभिव्यक्तिको न्विति ॥ नुशब्दो वितर्कः ॥ सांप्रतं वर्तमानकाले अस्मिन् लोके भूलक्षणे ॥ कोनुगुणवान् प्रशस्तबहुगुणवानित्यर्थः ॥ भूमप्रशंसादौ मतुप ॥ अस्यैव प्रपंचः क
श्ववीर्यवानित्यादि ॥ दिव्यास्त्रबलादिजशक्तिविशेषेण पराभिभवसामर्थ्यवीर्यं तद्वान् ॥ कश्च श्रौतस्मार्तसकलधर्मरहस्यज्ञः ॥ बद्धीमप्यपकृतिमुपेक्ष्यैकामप्युपकृतिं बद्धीमन्यते इति
कृतज्ञः ॥ सत्यवाक्यः सर्वावस्थास्यपि यथाश्रुतदृष्टतत्त्वार्थवक्ता ॥ दृढव्रतः आपद्यपि धर्माय परिगृहीतव्रतविशेषस्य त्यागरहितः ॥ २ ॥ चारित्र्येणेति ॥ चरित्रमेव चारित्र्यं स्वार्थिको
णं वृत्तसंपदनेनोच्यते ॥ सर्वभूतेषु सर्वप्राणिषु मध्येकः पुमान् हितः ऐहिकामुष्मिकहितवहः अशत्रुभ्यः ॥ यत्तु सर्वप्राणिषु सापराधिष्वपि हितकरणशील इति व्याचक्षते तत्तु हि
तयोगे चतुर्थ्यापत्तेरयुक्तं ॥ विद्वान् आत्मानात्मसकलपदार्थतत्त्वज्ञः ॥ समर्थः लौकिकव्यवहारे प्रजारंजनादौ चातुर्यसामर्थ्यं तद्वान् ॥ कामाधिकसौंदर्यवत्त्वेन नित्यं सुखरूपत्वेन च
एकप्रियं केवलप्रियं दुःखसिंभिन्नप्रियत्ववद्दर्शनं यस्य सः ॥ यत्तु एकं प्रति प्रियं दर्शनं न्यस्येति तदयुक्तं ॥ सर्वप्रियत्वस्याप्रतिपादनात् ॥ एकः अद्वितीयः स चासौ प्रियदर्शनश्च इत्य

को न्वस्मिन् सांप्रतं लोके गुणवान् कश्च वीर्यवान् ॥ धर्मज्ञश्च कृतज्ञश्च सत्यवाक्यो दृढव्रतः ॥ २ ॥ चारित्र्येण च को युक्तः सर्वभूतेषु को हितः
विद्वान् कः कः समर्थश्च कश्चैकप्रियदर्शनः ॥ ३ ॥ आत्मवान् को जितक्रोधो द्युतिमान् को नसूयकः ॥ कस्य विभ्यति देवाश्च जातरोपस्य सं
युगे ॥ ४ ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं परं कौतूहलं हि मे ॥ महर्षे त्वं समर्थो सिंज्ञातु मेवं विधं नरं ॥ ५ ॥

थ इति तीर्थः ॥ ३ ॥ आत्मवानिति ॥ वशीकृतांतःकर
ण इत्यर्थः ॥ जितक्रोधः निंदाहिंसादिजनकचित्तवृत्तिविशेषरहितः ॥ क्रोधोन्नक्रामादीनामप्युपलक्षणं ॥ द्युतिः सर्वलोकस्य दिदृक्षाजनकोदेहकांतिविशेषः तद्वान् ॥ अन
सूयकः विद्यैश्वर्यादितपःसुपरौ नित्यासहनमसूया तद्रहितः ॥ असूयनेः कंडादियगंतान् उपतापार्थात्पुत्रुल् ॥ संयुगे युद्धकाले जातरोपस्य कस्य रोषात् देवाश्च देवा अपि इंद्रा
दयोपि अपि नासुराश्च विभ्यति ॥ अतिबलवतोऽस्मानप्यस्य क्रोधः संहरिष्यतीति भयं प्राप्नुवन्तीत्यर्थः ॥ कस्येति संबंधसामान्येष्वपीत्यन्ये ॥ कस्य संयुगे कस्माद्विभ्यतीति
तीर्थः ॥ ४ ॥ एतदिति ॥ उक्तगुणसामान्यापेक्षया न पुंसकं एतद्विव्यपुरुषगुणजातं कस्यास्तीति श्रोतुमहमिच्छामि ॥ उक्तगुणसामान्यस्य एकत्र दुर्लभत्वात्तादृशपुरुषविशेषज्ञाने
मेपरं सर्वस्मादपि कौतुकांतरा दुत्कटं कौतुकं वर्तते ॥ ननु एवं विधनरो मया पि दुर्ज्ञेयः नेत्याह ॥ हियतः महर्षे अपरोक्षीकृताशेषार्थं त्वं एवं विधं उक्तगुणवंतं नरं दिव्यपुरुषं ज्ञातुं स
मर्थोसि सर्वलोकप्रसिद्धसामर्थ्योसि तस्मात्त्वत्त एव श्रोतुमिच्छामीति पूर्वेण संबंधः ॥ ५ ॥